

F. t. l. om ændr. i forsorsloven (vedr. børneforsorgens administration m. v.).

kræver det, og forebyggende foranstaltninger i henhold til bestemmelserne i kapitel VIII ikke skønnes tilstrækkelige, kan udvalget efter begæring af forældremyndighedens indehavere eller andre opdragere eller med disses tilslutning og efter stedfunden undersøgelse i henhold til kapitel V midlertidigt eller for længere tid overtage forsorgen for et barn og drage omsorg for anbringelse, opdragelse og uddannelse af barnet. Dette gælder bl. a. børn, der på grund af adfærdsmæssige vanskeligheder eller på grund af de forhold, hvorunder de lever, eller af helbredsmæssige grunde er trængende til en forsorg, der vanskeligt kan iværksættes i hjemmet eller ikke med rimelighed kan forlanges iværksat der.

Stk. 2. Endvidere påhviler det udvalget at drage omsorg for anbringelse, opdragelse og uddannelse af et barn, der står uden forsørger, eller hvis forældre midlertidigt eller vedvarende er ude af stand til at sørge forsvareligt for det og derfor har fremsat begæring derom.“

Til § 131.

Bestemmelsen affattes således:

„*Stk. 1.* Skønner udvalget, at forebyggende foranstaltninger i henhold til kapitel VIII ikke er tilstrækkelige, og kan bestemmelsen i § 130, stk. 1, ikke anvendes, eller finder udvalget under hensyn til barnets velfærd en forsorg efter denne bestemmelse utilstrækkelig, skal børneværnsudvalget efter stedfunden undersøgelse i henhold til kapitel V beslutte anbringelse uden for hjemmet af et barn under 18 år, når barnet

- 1) på grund af meget vanskelig karakter eller betydelige adfærdsvanskeligheder ikke har kunnet tilpasse sig omgivelserne, skolen eller samfundet, og forældrene ikke magter dets opdragelse,
- 2) på grund af alvorlige brist i familielivet, forældres eller andre forsørgeres uegnethed som opdragere, deres grove forsømmelighed eller mangel på vilje til at forsørge barnet eller på evne til at opdrage det, findes at være udsat for vanrøgt eller fordærvelse eller af forældre eller andre opdragere mishandles eller behandles således, at dets sjælelige eller legemlige sundhed eller udvikling udsættes for alvorlig fare,

- 3) på grund af legemlige eller sjælelige mangler er trængende til særforborg, der ikke kan iværksættes i hjemmet, såsom når det er åndssvagt, sindssygt, epileptisk, døvt, talelidende, blindt, vanført, eller tuberkuløst, og forældre eller andre opdragere ikke sørger for, at barnet undergives den fornødne særforborg i overensstemmelse med reglerne i §§ 252 flg.

Stk. 2. Anbringelse uden for hjemmet i overensstemmelse med stk. 1 kan endvidere finde sted af et barn, der har gjort sig skyldig i betydelige skoleforsømmelser, som skyldes forældrenes eller andre opdrageres forhold, når anvendelsen af skolemulkter ikke har formået at bringe forsømmelserne til ophør.“

Til § 132.

Bestemmelsen affattes således:

„Udvalgets beslutninger i henhold til § 131 kan af indehaveren (hver af indehaverne) af forældremyndigheden over vedkommende barn indanks for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg inden 14 dage, efter at forkyndelse af udvalgets beslutning er sket, forsøgt eller frafaldet. Samme adgang til anke har den, der faktisk udøver forældremyndigheden over barnet. Landsnævnets afgørelse kan indbringes for retten, jfr. § 152 B.“

Til § 133.

Bestemmelsen affattes således:

„*Stk. 1.* Når et barn er inddraget under børneværnsudvalgets forsorg i medfør af § 130, stk. 1 eller 2, forbliver forældremyndigheden over barnet hos den hidtidige indehaver, men udøves, så længe forsorgen vedvarer, af børneværnsudvalget. Er et barn inddraget under forsorg i medfør af § 131, tilkommer forældremyndigheden børneværnsudvalget, så længe barnet har ophold uden for sit naturlige hjem, jfr. dog stk. 3.

Stk. 2. Børneværnsudvalget kan bemyndige en person, institution eller anerkendt forening for børneforborg til på udvalgets vegne at udøve forældremyndigheden. Er et barn anbragt i et opdragelseshjem eller i en institution for særforborg, udøves forældremyndigheden på udvalgets vegne af hjemmets eller institutionens forstander, så